

29. výstavní sezona v Galerii ve věži v Plané byla zahájena výstavou obrazů Romana Franty

29. výstavní sezona v Galerii ve věži v Plané byla zahájena výstavou obrazů výtvarníka Romana Franty. Výstavní prostory Galerie ve věži byly návštěvníkům otevřeny v pátek 19. května. Výstava potrvá do neděle 16. července. Kromě pondělí je Galerie ve věži s vyhlídkovým ochozem otevřena každý den od 13:00 do 17:00 hodin, v hlavní turistické sezoně v měsících červenci a srpnu od 12:00 do 17:00 hodin.

Roman Franta (*[1962](#), [Tábor](#)) působí v současnosti na soukromé vysoké škole Art & Design Institut v Praze.

Je absolventem Akademie výtvarných umění v Praze (prof. Bedřich Dlouhý, prof. Aleš Veselý) a San Francisco Art Institute 1993-1994. Od konce 90. let je nepřehlédnutelnou malířskou osobností s bohatým rejstříkem formálního i obsahového sdělení. Do širšího diváckého povědomí vstoupil sérií hmyzích obrazů, za kterou byl v r. 1997 nominován na Cenu Jindřicha Chalupického. Zúčastnil se zhruba 40 samostatných a 80 společných výstav po celém světě – např. v Holandsku, San Franciscu, Londýně, Jihoafrické republice, Irsku, Itálii, Norsku či Mexiku. Získal řadu cen a ocenění, mimo jiné 1. cenu za malbu v Evropské soutěži SBC v Londýně v roce 1995 a 4. cenu za malbu v roce 2004 - Bienále současného umění ve Florencii.

Frantova živelná mnohvrstevnatá malba se pohybuje od realistického iluzivního ztvárnění přes geometrickou abstrakci až po ležérní anti-estetický projev. Svou malbou reflektuje dění kolem sebe. Současnou společnost i své osobní prožitky komentuje s hravě ironickým odstupem v nezvykle provokativních souvislostech. Do svých obrazů přenesl svobodu projevu, odvalu, experiment i klasické postupy. Je svérázným a nezaměnitelným autorem současné umělecké scény. Nadále si buduje svou vlastní cestu a vytváří si uměleckou identitu. Jeho tvorba logicky dospěla od společenství brouků ke společenství lidskému, od brouka asociujícího člověka k lidskému jedinci. Na výstavě jsou zastoupeny starší i současné práce.

Roman Franta je zastoupen v mnoha soukromých i veřejných sbírkách: Národní galerie v Praze, Alšova jihočeská galerie v Hluboké n. Vltavou, Muzeum umění Olomouc, Galerie středočeského kraje v Kutné Hoře, Galerie Klatovy Klenová, Kubus Gallery v Hannoveru, Swiss Bank Corporation Foundation v Londýně aj.

<http://www.romanfranta.cz/>

Klaudie Hlavatá

Druhým vystavujícím v letošní 29. sezoně bude výtvarnice Klaudie Hlavatá, jejíž obrazy na plexisklových deskách budou v Galerii ve věži představeny na vernisáži v pátek 21. července. Výstava Klaudie Hlavaté bude k vidění do 1. října, kdy bude výstavní sezona v Galerii ve věži uzavřena.

Klaudie Hlavatá (*1992, Praha) vystudovala Akademii výtvarných umění v Praze, ateliér Vladimíra Skrepla, Jiřího Kovandy a Jana Šerýcha. Předtím ukončila Vyšší odbornou školu uměleckoprůmyslovou a Střední uměleckoprůmyslovou školu, zakončenou maturitní zkouškou v oboru malby. V roce 2016 dokončila studium na UMPRUM v Praze, studio intermediální konfrontace pod vedením Jiřího Davida a Milana Saláka. V roce 2018 absolvovala stáž v Galerii Kling og Bang v islandském Reykjavíku a rezidenci - Vysoká, Farmstudio.

Klaudie Hlavatá zpracovává ambivalentní témata, jako je tehdy a teď, dětství a dospělost či intimní a veřejné, jež vytvářejí zvláštní napětí a dobře podtrhují fragmentárnost zvolené techniky. „Stín je odvrácenou stranou světla. A to ve faktickém i přeneseném slova smyslu. Technicky vzato jde o místo, kam světlo nedopadá. Její práce jsou osobní, mají své světlé i stinné, respektive temnější stránky. Podobné je to i s jejich charakterem. Vycházejí sice z reality, nejsou ovšem její dokonalou kopií, nýbrž emocemi a časovým odstupem pozměněným obrazem.“ Hlavatá hravě kombinuje na (pro ni typických) plexisklových deskách fotografie a ilustrace s kresebnými i malířskými vstupy. Stěžejní je pro ni téma lidské mysli a její vnitřní struktura. „Zobrazuji vlastní tělo, na které nahlížím zevnitř, a ilustruji jeho složitost. Díky použití mikroskopických snímků a detailů je možné pozorovat konkrétní i abstraktní krajiny, které se přelévají z jedné do druhé,“ přibližuje své dílo autorka. Koláž se projevuje v době nových médií a sociálních sítí čím dál výrazněji a její podoba nabývá nových významů. Koláž, tedy kombinace různých vizuálních motivů, technologií, narativů a materiálových skupenství, je současný a přirozený jazyk nové generace umělkyní a umělců. Klaudie Hlavatá má za sebou již několik samostatných i řadu skupinových výstav v Česku. Po ukončení studia se stala finalistkou Ceny kritiky za mladou malbu v Galerii Kritiků a v roce 2021 se dostala také do finále prestižní mezinárodní ceny STRABAG.

<https://klaudiehlavata.myportfolio.com/work>

Z historie věže

Původní věž byla zbourána 31. května 1902. Novou věž postavil stavitel Turner a dodatečně byla ještě zvýšena o 8 metrů. Usazení kopule s křížem a dobovými reáliemi proběhlo 30. 7. 1904. Věž dostala železnou střechu z plzeňské Škodovky a byla dokončena 28. října 1904. Osazena byla věžními hodinami od firmy Heinz z roku 1893. Při výstupu na ochoz věže se prochází místy, kde byl byt vězníka i kolem čtyř zvonů, z nichž pouze jeden je původní. Jedná se o největší a nejvýše visící zvon pocházející z časů Arnošta a Šebestiána ze Žeberka (1506-1517). Ve věži tedy visí zvon starší více než 500 let. Text odlitý na zvonu znamená přibližně toto: „Léta Páně 1507. Věž, já zvon neohlašuji lež, požár či svátek, válku či pohřeb. Mistr, jenž mě stvořil, jmenuje se Bartoloměj z Prahy Nového města. Budiž pochválen, Všemohoucí.“

V roce 1995 zde vznikla Galerie ve věži, která se zaměřuje na současné umění a má již své platné místo mezi českými výstavními prostory.

*Mgr. Petra Tomášková,
vedoucí Odboru kultury MěÚ Planá
Kontakt: 728 488 038,
kultura@muplana.cz
www.kulturavplane.cz*